

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 października 2017 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił powództwo P. P. przeciwko Izbie Administracji Skarbowej w Ł. w przedmiocie uchylecia oceny okresowej z dnia 22 marca 2017 r. i zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

P. P. był zatrudniony w Izbie Administracji Skarbowej w Ł. od dnia 18 stycznia 1993 roku do dnia 31 sierpnia 2017 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy, na czas nieokreślony, ostatnio na stanowisku starszego komisarza skarbowego w D. (...).

Do obowiązków powoda na zajmowanym stanowisku należało:

1. Prowadzenie postępowań kontrolnych w oparciu o aktualne upoważnienia do kontroli.
2. Dokonywanie przedkontrolnej analizy informacji o podatniku w zakresie niezbędnym do podjęcia czynności kontrolnych.
3. Wiodąca rola w dokonywanych kontrolach ksiąg podatkowych i innej dokumentacji.
4. Przeprowadzenie kontroli w zakresie realizacji obowiązku rejestracyjnego.
5. Uczestniczenie w czynnościach kontrolnych przeprowadzanych przy współudziale innych organów kontroli i ścigania.
6. Sporządzanie wniosków pokontrolnych i przekazywanie ich do właściwości komórki organizacyjnej.
7. Sporządzanie wniosków o ukaranie i przekazywanie ich do komórki właściwej ds. karnych skarbowych i wniosków o dokonanie zabezpieczenia na majątku podatnika.
8. Bieżąca współpraca z innymi komórkami organizacyjnymi (...) w celu zapewnienia należytego przepływu informacji dla ich pełnego wykorzystania w czynnościach kontrolnych i postępowaniu podatkowym.
9. W uzasadnionych przypadkach przekazywanie informacji o stwierdzonych nieprawidłowościach wg właściwości poszczególnych urzędów skarbowych, zabezpieczanie niezbędnych dokumentów.
10. W uzasadnionych przypadkach zabezpieczanie dokumentacji będącej przedmiotem kontroli na okoliczność prowadzonych czynności kontrolnych.
11. Przygotowywanie odpowiedzi na pisma wpływające do działu bądź dokonywanie innych rozstrzygnięć w tych sprawach po uprzednim dokonaniu stosownych uzgodnień z koordynatorem lub kierownikiem działu.
12. Opracowywanie analiz i informacji w zakresie właściwości rzeczowej działu.
13. Przestrzeganie zasady terminowości w rozpatrywaniu załatwianych spraw.
14. Przekazywanie bezpośrednio przełożonemu informacji i dowodów w sprawie, jeżeli w związku z kontrolą dowiedzieli się o popełnieniu przestępstw, a w szczególności przestępstw łapownictwa i płatnej protekcji - określonych w art. 228 - 230a Kodeksu karnego.

15. W ramach posiadanych uprawnień do podsystemu KONTROLA, opracowywanie i zapisywanie danych o kontroli i czynnościach sprawdzających celem ich zaewidencjonowania w podsystemie KONTROLA i innych ewidencjach niezbędnych do zapewnienia kompletności i aktualności danych dla celów sprawozdawczych.

16. (...) podsystemu KONTROLA w zakresie wystawiania upoważnień do kontroli.

17. Wprowadzanie innych niezbędnych danych do funkcjonujących w urzędzie systemów komputerowych oraz wykorzystywanie ich możliwości technicznych.

18. Kompletowanie dokumentacji w aktach podatkowych w celu ich dalszej archiwizacji.

19. Przekazywanie dokumentów do składnicy akt zgodnie z Instrukcją w sprawie obsługi kancelaryjnej izb i urzędów skarbowych.

20. Bieżąca analiza zmian przepisów prawa z zakresu wykonywanych zadań i bieżące podnoszenia swoich kwalifikacji m.in. poprzez uczestnictwo w organizowanych szkoleniach i samokształcenie z wykorzystaniem dostępnej literatury i zainstalowanych w urzędzie informatycznych systemów informacji prawnej.

21. Zastępowanie pozostałych pracowników działu w razie ich nieobecności.

22. Wykonywanie innych zadań wchodzących w zakres działania komórki organizacyjnej oraz zleconych przez kierownictwo urzędu.

I. N. (1) zajmuje stanowisko kierownika działu w D. (...). Do jego zakresu obowiązków należy dokonywanie okresowych ocen podległych mu pracowników. I. N. bezpośrednio kieruje lub koordynuje pracą powyżej 9 pracowników. Celem jego stanowiska pracy jest organizowanie pracy komórki w celu prawidłowej realizacji zadań oraz nadzór nad pracą komórki w celu zapewnienia prawidłowości i terminowości realizowanych w komórce zadań.

Z dniem 1 kwietnia 2015 roku z mocy prawa pracownicy urzędów skarbowych stali się pracownikami izb skarbowych. Dotychczasowe warunki pracy i płacy powoda: rodzaj pracy, miejsce jej świadczenia, wymiar czasu pracy oraz wynagrodzenie pozostały bez zmian.

Pozwany przedstawił powodowi w dniu 15 września 2015 roku zaktualizowany zakres obowiązków z dnia 24 kwietnia 2015 roku zgodnie, z którym do jego obowiązków należało:

1. Prowadzenie postępowań kontrolnych w oparciu o aktualne upoważnienie do kontroli.
2. Dokonywanie kontroli ksiąg podatkowych i innej dokumentacji.
3. Prowadzenie czynności sprawdzających w związku z kontrolą.
4. Sporządzanie wniosków pokontrolnych i przekazywanie ich do właściwej komórki organizacyjnej.
5. Sporządzanie wniosków; o ukaranie i dokonanie zabezpieczenia na majątku podatnika.
6. Bieżąca współpraca z innymi komórkami organizacyjnymi (...) w celu zapewnienia należytego przepływu informacji dla ich pełnego wykorzystania w czynnościach kontrolnych i postępowaniu podatkowym.
7. W uzasadnionych przypadkach przekazywanie informacji o stwierdzonych nieprawidłowościach wg właściwości poszczególnych urzędów skarbowych, zabezpieczanie niezbędnych dokumentów.
8. W uzasadnionych przypadkach zabezpieczanie dokumentacji będącej przedmiotem kontroli na okoliczność prowadzonych czynności kontrolnych.

9. Przygotowywanie odpowiedzi na pisma wpływające do D. bądź dokonywanie innych rozstrzygnięć w tych sprawach po uprzednim dokonaniu stosownych uzgodnień z Koordynatorem lub Kierownikiem D..

10. Opracowywanie analiz i informacji w zakresie właściwości rzeczowej D..

11. Przestrzeganie zasady terminowości w rozpatrywaniu załatwianych spraw.

12. Zastępowanie pozostałych pracowników w razie ich nieobecności.

13. W ramach posiadanych uprawnień, opracowywanie i zapisywanie danych o kontroli, czynności sprawdzających, innych pismach celem ich zaewidencjonowania w podsystemie KONTROLA i innych ewidencjach niezbędnych do zapewnienia kompletności i aktualności danych dla celów sprawozdawczych i informacyjnych.

14. Wykonywanie innych zadań służbowych zleconych przez kierownictwo D..

Zgodnie z zakresem obowiązków bezpośrednio nadzorującym nad pracą powoda jest kierownik działu (...).

Ostatnia ocena okresowa powoda wystawiona w dniu 15 października 2015 roku obejmowała okres od dnia 14 października 2013 roku do dnia 14 października 2015 roku.

Powodowi wyznaczono termin sporządzenia następnej oceny okresowej na dzień 16 października 2017 roku.

Departament R. Administracji Skarbowej wyznaczył miesiąc marzec jako miesiąc, w którym mają się odbyć oceny okresowe. Pismo Departamentu R. Administracji Skarbowej zostało przekazane przez Dyrektora Izby Skarbowej wszystkim naczelnikom i kierownikom.

Wydział (...) Kadr I.(...) w Ł. poinformował w dniu 20 lutego 2017 roku pracowników pozwanego, iż zgodnie z dyspozycją art. 181 ustawy z dnia 16 listopada 2016 roku członkowie korpusu służby cywilnej, którym przed wejściem w życie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej z dnia 27 lutego 2017 roku minęło więcej niż 12 miesięcy od dnia sporządzenia ostatniej oceny okresowej lub w przypadku osób ocenianych po raz pierwszy, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy, podlegają ocenie okresowej lub odpowiednio pierwszej ocenie w służbie cywilnej. Zgodnie z pismem Departamentu R. Administracji Skarbowej z dnia 13 stycznia 2017 roku nr RS6.155.1.2016.8 powyższe oceny należy przeprowadzić w okresie od 1 do 31 marca 2017 roku. Wydział wskazał, iż w przypadkach kiedy uprzednio wyznaczone na podstawie art. 81 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej terminy ocen okresowych przypadają w okresie 1-31 marca 2017 roku należy dokonać oceny z zachowaniem wyznaczonych w arkuszu ocen terminów tj. po 24 miesiącach. We wszystkich innych przypadkach Wydział wskazał, iż oceny okresowe członków korpusu służby cywilnej należy dokonywać na podstawie art. 81 ustawy o służbie cywilnej.

Ocena okresowa powoda jak i 8 innych pracowników D. Kontroli pozwanej została przeprowadzona na podstawie przepisów Ustawy wprowadzających ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej z dnia 16 listopada 2016 r.

Powód podlegał ocenie za okres od dnia 15 października 2015 roku do dnia 22 marca 2017 roku. W dniu 22 marca 2017 roku I. N. (1) przeprowadził z powodem rozmowę oceniającą, która trwała od godziny 10:25 do godziny 12:30. Powód otrzymał za poszczególne kryteria następującą ocenę: „wykorzystanie wiedzy i doskonalenie zawodowe” - na poziomie oczekiwań, „rzetelność” - na poziomie oczekiwań, „organizacja pracy i orientacja na osiągnięcie celów” - poniżej oczekiwań, „współpraca” - na poziomie oczekiwań, „komunikacja” - na poziomie oczekiwań. Średnia arytmetyczna z ocen cząstkowych przyznanych za poszczególne kryteria ocen wyniosła - 4,6. Ogółem powód uzyskał pozytywną ocenę okresową w służbie cywilnej, „na poziomie oczekiwań”. W arkuszu oceny okresowej I. N. wskazał, iż ogólny poziom spełniania przez powoda kryteriów oceny okresowej „na poziomie oczekiwań” jest adekwatny do jego wiedzy, umiejętności, doświadczenia oraz zaangażowania w realizację wykonywanych zadań. Ocena cząstkowa kryterium „organizacja pracy i orientacja na osiągnięcie celów na poziomie „poniżej oczekiwań” wynika z braku inicjatywy i

zaangażowania powoda w celu osiągnięcia lepszych efektów własnej pracy. Powód zapoznał się z oceną w dniu 30 marca 2017 roku.

Kryteria, które obowiązywały w 2015 r. uległy zmianie na mocy Rozporządzenia z dnia 23 lipca 2015 r. Poprzednio było 5 obowiązkowych kryteriów i można było dobrać do 5 dodatkowych kryteriów na starych zasadach. Wszyscy pracownicy działu kontroli byli oceniani na podstawie 9 kryteriów. W związku z tym, iż oceniany okres został skrócony do jednego roku, materiał na podstawie którego pracownik byłby oceniany, nie był reprezentatywny. Wszyscy pracownicy działu kontroli byli oceniani na podstawie kryteriów podstawowych. Wśród 14 pracowników 8 pracowników było ocenianych na podstawie tych samych kryteriów co powód, tym pracownikom minęło 12 miesięcy od ostatnio przeprowadzonej oceny. Pozostali, którzy nie spełniali wymogów wskazanych w Rozporządzeniu, a którym minęły 24 miesiące od przeprowadzenia ostatniej oceny okresowej, byli oceniani na podstawie kryteriów podstawowych oraz od 2 do 3 kryteriów dodatkowych.

Powód został oceniony w oparciu o 5 kryteriów. Powód nie został oceniony w oparciu o kryterium „kreatywność”, „radzenia sobie w sytuacjach kryzysowych”, „myślenie analityczne”.

Sposób przeprowadzenia oceny i warunki oceny nie uległy zmianie.

Powód w dniu 3 kwietnia 2017 roku wniósł sprzeciw od oceny okresowej wskazując, iż nie zgadza się w całości z otrzymaną oceną.

Dyrektor Izby Skarbowej w Ł. po rozpatrzeniu sprzeciwu powoda od oceny okresowej przeprowadzonej w dniach 22 marca 2017 roku oraz w dniu 27 marca 2017 roku stwierdził, iż brak jest podstaw do przyznania ocen powyżej oczekiwań w kształcie wskazanym przez powoda w sprzeciwie. Dyrektor ocenił, iż zarzuty i wskazania powoda w sprzeciwie są nierzeczywiste i bezzasadne.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sad Rejonowy uznał, iż wniesione powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd podniósł, iż płaszczyzną prawną dla rozważań na temat prawidłowości przeprowadzenia oceny okresowej pracy powoda P. P. stanowi art. 81 ustawy z dnia 21 listopada 2008 o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 poz. 1345), na podstawie art. 82 powyższej ustawy przepisy wykonawcze zawarte w rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia z dnia 23 lipca 2015 r. w sprawie warunków i sposobu przeprowadzania ocen okresowych członków korpusu służby cywilnej (Dz.U.2015.1143 z dnia 2015.08.12), a także przepisy ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U.2016.1948 z dnia 2016.12.02).

Ocena okresowa dotyczy wykonywania przez członka korpusu służby cywilnej obowiązków wynikających z opisu zajmowanego przez niego stanowiska pracy. Kwestionując ocenę pracy za okres od dnia 15 października 2016 roku do dnia 22 marca 2017 roku, P. P. stawiał jej zarzuty dotyczące kwestii proceduralnych.

Sąd I instancji wskazał, że pierwszy z podniesionych przez powoda zarzutów wskazywał, iż pozwany nie miał podstaw prawnych, aby przeprowadzić ocenę okresową powoda w dniu 22 marca 2017 roku, gdyż ocena okresowa podczas ostatnio przeprowadzanej została wyznaczona na dzień 27 października 2017 roku. W myśl art. 81 ustawy o służbie cywilnej urzędnik służby cywilnej oraz pracownik służby cywilnej zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony podlega ocenie okresowej dokonywanej przez bezpośredniego przełożonego. Ocenę okresową członka korpusu służby cywilnej sporządza się co 24 miesiące. Natomiast zgodnie z art. 181 przepisów wprowadzających ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U.2016.1948 z dnia 2016.12.02) ocenę okresową członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w przekształconej, łączonej albo znoszonej jednostce organizacyjnej, urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych oraz funkcjonariusza celnego pełniącego służbę w tych jednostkach sporządza się, jeżeli od dnia sporządzenia ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 12 miesięcy. W przypadku osób ocenianych po raz pierwszy ocenę sporządza się, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6

miesiący. Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947) weszła w życie z dniem 1 marca 2017 r.

Przepis ma brzmienie kategoryczne, co oznacza ustawowy nakaz sporządzenia (tj. dokonania w trybie bezzwłocznym) oceny.

Sąd zaznaczył, że jak wynika z powyższego doszło do kolizji przepisów prawa, które w ocenie Sądu, należy rozwiązać za pomocą reguły *lex specialis derogat lex generalis*. Zatem art. 181 wprowadzający ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej jako przepis *lex specialis* deroguje normę generalną zawartą w art. 81 ust. 4 ustawy o służbie cywilnej. Toteż pomimo, iż pozwany w arkuszu ostatniej przeprowadzonej oceny wskazał jako termin przeprowadzenia kolejnej oceny datę 27 października 2017 roku, to nie naruszył przepisów proceduralnych w zakresie przeprowadzenia oceny okresowej pracowników korpusu służby cywilnej. Wolą ustawodawcy było po dniu wejścia w życie nowej ustawy regulującej działalność Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadzenie oceny okresowej pracowników zatrudnionych przed tym dniem, jeżeli od czasu przeprowadzenia ostatniej oceny okresowej minęło 12 miesięcy. Wykładnia celowościowa tego przepisu wskazuje jednoznacznie, iż w związku z zmianą struktury administracji skarbowej ustawodawca nie chciał, aby z oceną okresową pracowników czekano, aż minie wcześniej wskazywany okres 24 miesięcy. I. N. (1) jasno wskazał, iż pozwany przeprowadził ocenę okresową powoda oraz 8 pozostałych pracowników D. Kontroli podstawie Ustawy przepisów wprowadzających ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej z dnia 16 listopada 2016 r. Pozwany pismem z dnia 20 lutego 2017 roku poinformował pracowników o treści art. 181 omawianej ustawy oraz o fakcie, iż zgodnie z zaleceniem Departamentu R. Administracji Skarbowej oceny okresowe będą przeprowadzone w okresie od dnia 1 do 31 marca 2017 roku. Przy analizie powyższego przepisu Sąd zwrócił uwagę, iż nie tylko wykładnia celowościowa, ale również wykładnia językowa wskazuje na to, iż pozwany prawidłowo wyznaczył termin przeprowadzenia oceny okresowej powoda, co czyniło zarzut powoda bezpodstawnym.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu powoda, iż pozwany nie przeprowadził oceny okresowej powoda w oparciu o dodatkowe kryteria oceniania tj. „kreatywność”, „radzenia sobie w sytuacjach kryzysowych”, „myślenie analityczne”, Sąd Rejonowy wskazał, że powód został oceniony w oparciu o podstawowe 5 kryteriów oceniania. Powyższe znajdowało uzasadnienie w przepisach § 4 ust. 3 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2015 roku w sprawie warunków i sposobu przeprowadzania ocen okresowych członków korpusu służby cywilnej. Zgodnie § 5 ust. 2 oceniający może wybrać z wykazu kryteriów oceny nie więcej niż 3 kryteria dodatkowe, najistotniejsze ze względu na charakter obowiązków wynikających z opisu stanowiska pracy zajmowanego przez ocenianego, a także sposób realizacji wyznaczonych celów. Jak wynika z wykładni językowej wskazanych przepisów oceniający obligatoryjnie przy dokonywaniu oceny pracownika musi zastosować 5 kryteriów obowiązkowych, a jedynie fakultatywnie może, lecz nie musi wybrać do 3 kryteriów dodatkowych. Zatem skoro pozwany przeprowadził ocenę okresową powoda na podstawie obowiązkowych kryteriów oceniania, to należy uznać, iż dopełnił procedurę przeprowadzenia oceny w tym zakresie. Świadek I. N. tłumaczył, iż brak zastosowania dodatkowych kryteriów był spowodowany faktem, iż tak obszerna ocena pracowników, którzy na podstawie zmiany struktury organizacyjnej musieli zostać ocenieni wcześniej, byłaby oceną niereprezentatywną. Dodatkowo wszyscy pracownicy w liczbie ośmiu, którzy oceniali byli wcześniej, poddani zostali ocenie tylko wg kryteriów obligatoryjnych, bez zastosowania dodatkowych.

Sąd mając na względzie powyższe uznał, iż zarzuty podnoszone przez powoda nie znajdują uzasadnienia, co decyduje o ich bezzasadności i w dalszej kolejności skutkuje oddaleniem powództwa.

Sąd odnosząc się do wniosku pełnomocnika pozwanego, który wnosił o umorzenie postępowania ze względu na fakt, iż stosunek pracy pomiędzy stronami ustał z dniem 31 sierpnia 2017 roku wskazał, że wniosek ten był niezasadny. Odwołanie od oceny okresowej nie jest uzależnione od faktu czy pracownik pozostaje w stosunku zatrudnienia z pozwaną czy też nie, gdyż ustanie stosunku pracy nie niweczy roszczenia związanego ze stosunkiem pracy – weryfikacji oceny, względem byłego pracodawcy. Konstrukcja prawna jest tu analogiczna jak przy kwestionowaniu kary porządkowej z kodeksu pracy – rozwiązanie stosunku pracy nie może prowadzić do umorzenia postępowania z odwołania pracownika, bo odwołanie odnosi się do konkretnej czynności prawnej, zawierającej oświadczenie woli

o ukaraniu. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż niniejsza sprawa nie mogła zostać umorzona, i tym samym podlegała merytorycznemu rozpoznaniu.

O kosztach procesu – kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804).

Apelację od powyższego orzeczenia w całości wniósł powód.

Skarżonemu wyrokowi zarzucił:

-naruszenie prawa materialnego tj. art. 81 § 1 ustawy o służbie cywilnej poprzez błędną wykładnię przepisu art. 181 przepisów wprowadzających ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (dalej zwaną pwuoKAS) polegającą na przyjęciu przez Sąd, iż przepis art. 181 pwuoKAS ma w stosowaniu pierwszeństwo przed art. 81 ust. 4 ustawy o służbie Cywilnej (dalej zwaną uoSC) w myśl reguły *lex specialis derogat legi generali*.

- naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. poprzez błędne ustalenie przez Sąd Rejonowy, iż oceniający I. N. (1) dokonując jego oceny okresowej w dniu 22 marca 2017r. miał prawo do pominięcia przy ocenie resowej 3 - ech uprzednio przyjętych kryteriów dodatkowych, tj.:

- kreatywność,

- radzenie sobie w sytuacjach kryzysowych,

- myślenie analityczne,

i przeprowadzenie oceny okresowej tylko wg 5 uprzednio przyjętych kryteriów obowiązkowych tj.:

- wykorzystanie wiedzy i doskonalenie zawodowe,

- rzetelność,

- organizacja pracy i orientacja na osiągnięcie celów,

- współpraca,

- komunikacja

Wskazując na powyższe uchybienia, powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku polegającej na uchyleniu jego oceny okresowej z dnia 22 marca 2017r. oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów za obie instancje według obowiązujących norm.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik pozwanego wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy i znajduje oparcie zarówno w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, jak i obowiązujących przepisach prawa.

Sąd Okręgowy w pełni aprobuje ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i przyjmuje je jako własne. Podziela również wywody prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie znajdując żadnych podstaw do jego zmiany bądź uchylecia.

Przed wszystkim brak jest uzasadnionych podstaw do uwzględnienia zarzutu naruszenia przez Sąd I instancji prawa procesowego tj. art. 233 § oraz art. 328 § 2 1 k.p.c.

Przepis art. 233 § 1 k.p.c. stanowi, iż sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd dokonuje oceny wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów, mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (tak np. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu orzeczenia z 11 lipca 2002 roku, IV CKN 1218/00, LEX nr 80266). Ramy swobodnej oceny dowodów są zakreślone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnym poziomem świadomości prawnej, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (tak też Sąd Najwyższy w licznych orzeczeniach, np. z dnia 19 czerwca 2001 roku, II UKN 423/00, OSNP 2003/5/137). Poprawność rozumowania sądu powinna być możliwa do skontrolowania, z czym wiąże się obowiązek prawidłowego uzasadniania orzeczeń (art. 328 § 2 k.p.c.).

Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 § 1 k.p.c. wymaga zatem wykazania, iż sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Natomiast zarzut dowolnego i fragmentarycznego rozważenia materiału dowodowego wymaga dla swej skuteczności konkretyzacji i to nie tylko przez wskazanie przepisów procesowych, z naruszeniem których apelujący łączy taki skutek, lecz również przez określenie, jakich dowodów lub jakiej części materiału zarzut dotyczy, a ponadto podania przesłanek dyskwalifikacji postępowania sądu pierwszej instancji w zakresie oceny poszczególnych dowodów na tle znaczenia całokształtu materiału dowodowego oraz w zakresie przyjętej podstawy orzeczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego zarzuty skarżącego sprowadzają się w zasadzie jedynie do polemiki ze stanowiskiem Sądu i jako takie nie mogą się ostać. Apelujący przeciwstawia bowiem ocenie dokonanej przez Sąd pierwszej instancji swoją analizę zgromadzonego materiału dowodowego i własny pogląd na sprawę.

Zauważyć należy, że Sąd I instancji szczegółowo wyjaśnił powodowi do czego zobligowany był pracodawca przy dokonywaniu oceny okresowej powoda oraz, że prawidłowo zastosował obowiązujące go przepisy. Sam zatem pogląd powoda jakoby pracodawca zobowiązany był do zastosowania dodatkowych kryteriów oceny pracownika niż obligatoryjne nie znajduje oparcia w przepisach stanowiących podstawę dokonanej oceny. Pozwany wyjaśnił, z jakiej przyczyny zastosowane zostały jedynie kryteria obligatoryjne i uzasadnienie to uznać należy za przekonujące w kontekście niejako nadzwyczajnej oceny okresowej –przeprowadzonej w związku z nakazem ustawodawcy wprowadzonym z uwagi na zmiany przepisów. Pracodawca wziął pod uwagę najistotniejsze kryteria ze względu na charakter obowiązków wynikających z opisu stanowiska pracy zajmowanego przez ocenianego, a także sposób realizacji wyznaczonych celów. U. należy za Sądem I instancji, iż pozwany przeprowadził ocenę okresową powoda na podstawie obowiązkowych kryteriów oceniania, dopełnił procedurę przeprowadzenia oceny w tym zakresie. Brak zastosowania dodatkowych kryteriów był spowodowany faktem, iż tak obszerna ocena pracowników, którzy na podstawie zmiany struktury organizacyjnej musieli zostać ocenieni wcześniej, byłaby oceną niereprezentatywną. Dodatkowo wszyscy pracownicy w liczbie ośmiu, którzy oceniali byli wcześniej, poddani zostali ocenie tylko wg kryteriów obligatoryjnych, bez zastosowania dodatkowych a zatem poddani zostali ocenie według tych samych kryteriów co zapewniło obiektywność oceny.

W odniesieniu zaś do podniesionego w apelacji zarzutu naruszenia prawa materialnego należało uznać ją za całkowicie chybioną. W ocenie Sądu Okręgowego, przedstawiona argumentacja stanowi jedynie polemikę ze stanowiskiem

zaprezentowanym przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu skarżonego rozstrzygnięcia. Uwzględniając fakt, że nie jest rolą sądu odwoławczego powielanie prawidłowych wywodów sądu I instancji, Sąd Okręgowy ograniczył się w tym miejscu do stwierdzenia, iż w całości podziela zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego rozstrzygnięcia stanowisko Sądu I instancji co do tego, iż treść art.181 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz.1948) nie tylko upoważniała, ale zobowiązywała pracodawcę do przeprowadzenia ponownej oceny okresowej pracowników, a warunkiem do dokonania takiej oceny był upływ, przed wejściem w życie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, 12 miesięcy od ostatniej oceny okresowej i taka właśnie sytuacja miała miejsce w przypadku powoda. Podnoszone zatem przez apelującego argumenty co do braku możliwości dokonania przez pracodawcę ponownej oceny przed upływem wyznaczonego mu na dzień 16 października 2017 r. terminu sporządzenia następnej oceny okresowej należało uznać za bezpodstawne.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację, jako bezzasadną.

O kosztach postępowania za II instancję orzeczono na podstawie o art. 98 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. § 9 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Nr 2018, poz. 265).

SSO Agnieszka Domańska-Jakubowska SSO Agnieszka Gocek SSO Sylwestra Przybysz

S.B.